ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)

της 10ης Ιουλίου 2014*

«ΕΓΤΠΕ — Τμήμα Εγγυήσεων — ΕΓΤΕ και ΕΓΤΑΑ — Δαπάνες αποκλειόμενες από τη χρηματοδότηση — Σταφίδα — Οίνος — Δαπάνες πραγματοποιηθείσες από την Ελλάδα — Εξατομικευμένη δημοσιονομική διόρθωση — Μέθοδος υπολογισμού — Φύση της διαδικασίας εκκαθαρίσεως λογαριασμών — Σχέση με τις δαπάνες που χρηματοδοτούνται από την Ένωση»

Στην υπόθεση T-376/12,

Ελληνική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από τους Ι.-Κ. Χαλκιά, Ε. Λευθεριώτου και Σ. Παπαϊωάννου,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενη από τους Δ. Τριανταφύλλου και Ε. Τσερέπα-Lacombe,

καθής,

με αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως της εκτελεστικής αποφάσεως 2012/336/ΕΕ της Επιτροπής, της 22ας Ιουνίου 2012, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) (ΕΕ L 165, σ. 83), καθόσον αφορά την Ελληνική Δημοκρατία στον τομέα της σταφίδας, για τα οικονομικά έτη 2007, 2008 και 2009, και στον τομέα του οίνου,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Dittrich, πρόεδρο, J. Schwarcz (εισηγητή) και V. Tomljenović, δικαστές,

γραμματέας: Σ. Σπυροπούλου, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 9ης Ιανουαρίου 2014,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση [1]

[*παραλείπονται*]

* Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική.

1 — Παρατίθενται μόνο οι σκέψεις των οποίων η δημοσίευση κρίνεται σκόπιμη από το Γενικό Δικαστήριο.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

22 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 21 Αυγούστου 2012, η Ελληνική Δημοκρατία άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

23 Η Ελληνική Δημοκρατία ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση καθόσον την αφορά,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

24 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή,

— να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα..

Σκεπτικό

[*παραλείπονται*]

1. 3. *Επί της διορθώσεως των δαπανών στον τομέα του οίνου*

150 Η Ελληνική Δημοκρατία προβάλλει τέσσερις λόγους κατά της διορθώσεως που επιβλήθηκε στις δαπάνες στον τομέα του οίνου. Κατά τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, η Επιτροπή προέβη σε χρηματοοικονομικές διορθώσεις για δαπάνες οι οποίες είχαν πραγματοποιηθεί περισσότερο από 24 μήνες πριν, παραβίασε την αρχή της ασφάλειας δικαίου και προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας και το δικαίωμα ακροάσεως. Ο τέταρτος λόγος αφορά πλάνη περί τα πράγματα καθόσον η διευθέτηση των εκτάσεων πραγματοποιήθηκε κατά τρόπο μη σύμφωνο με το άρθρο 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1493/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για την κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς (ΕΕ L 179, σ. 1). Ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από το γεγονός ότι η επιβληθείσα διόρθωση και ο τρόπος υπολογισμού της παραβιάζουν στο άρθρο 31 του κανονισμού 1290/2005 και τις κατευθυντήριες οδηγίες και η επιβληθείσα διόρθωση καταλήγει σε δυσανάλογα αποτελέσματα. Ο έκτος λόγος αφορά πλάνη περί τα πράγματα όσον αφορά τον καθορισμό της συνολικής διευθετηθείσας εκτάσεως και τη μέση αξία των δικαιωμάτων φυτεύσεως, ελλιπή αιτιολογία και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

Θέση των υπηρεσιών της Επιτροπής μετά το πέρας της διοικητικής διαδικασίας

151 Στην τελική θέση της 12ης Μαρτίου 2012, η Επιτροπή επέβαλε στην Ελληνική Δημοκρατία κατ' αποκοπή διόρθωση ποσού 21 336 120 ευρώ, μειώνοντας το ποσό που είχε προταθεί με την επίσημη ανακοίνωση της 26ης Αυγούστου 2010.

152 Όσον αφορά τη βασιμότητα της κατ' αποκοπή διορθώσεως, από τη συνοπτική έκθεση προκύπτει ότι η διευθέτηση από τις ελληνικές αρχές των παρανόμως φυτευθέντων αμπελώνων πριν από την 1η Σεπτεμβρίου 1998, βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 3, στοιχείο α', του κανονισμού 1493/1999, δεν συνάδει με την κανονιστική ρύθμιση (σημείο 7.2.1 της συνοπτικής εκθέσεως). Λόγω της μη ολοκληρώσεως του αμπελουργικού μητρώου, οι αιτήσεις διευθετήσεως των παρανόμων φυτεύσεων δεν μπόρεσαν να τύχουν επεξεργασίας κατά τρόπον διασφαλίζοντα τις απαραίτητες εγγυήσεις ελέγχου και διευθετήσεως σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2, παράγραφος 3, στοιχείο α', του κανονισμού 1493/1999, καθόσον οι ελληνικές αρχές δεν απέδειξαν ότι οι εν λόγω φυτεύσεις αντιστοιχούν σε εκτάσεις οι οποίες αποτέλεσαν αντικείμενο εκριζώσεως από τον παραγωγό που υπέβαλε την αίτηση

διευθετήσεως ή από τους ανιόντες του, ότι η προγενέστερη εκρίζωση δεν δημιούργησε δικαίωμα πριμοδοτήσεως κατ' εφαρμογήν της νομοθεσίας της Ένωσης ή της εθνικής νομοθεσίας και τα σχετικά με τις εν λόγω εκριζώσεις δικαιώματα φυτεύσεως δεν πωλήθηκαν ή μεταβιβάστηκαν από τους παραγωγούς που υπέβαλαν την αίτηση διευθετήσεως (σημείο 7.2.1 της συνοπτικής εκθέσεως).

153 Όσον αφορά τον τρόπο υπολογισμού της διορθώσεως, από τη συνοπτική έκθεση προκύπτει ότι, λαμβανομένης υπόψη, μεταξύ άλλων, της αδυναμίας επακριβούς υπολογισμού του οικονομικού αντίκτυπου των διαπιστωθεισών πλημμελειών, η Επιτροπή υπολόγισε ένα ποσό ισοδύναμο με τα τέλη που προβλέπουν οι διατάξεις του άρθρου 86, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΚ) 479/2008 του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2008, για την κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς, την τροποποίηση των κανονισμών 1493/1999, (ΕΚ) 1782/2003, 1290/2005 και (ΕΚ) 3/2008, και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 2392/86 και 1493/1999 (ΕΕ L 148, σ. 1), ήτοι τέλη τουλάχιστον ίσα με τη διπλάσια μέση αξία του αντίστοιχου δικαιώματος φυτεύσεως στην οικεία περιοχή (σημείο 7.2.3 της συνοπτικής εκθέσεως). Κατ' εφαρμογή των διατάξεων αυτών, η Επιτροπή έκρινε ότι οι διαδικασίες εκκαθαρίσεως λογαριασμών υποκαθίστανται, σε ορισμένες περιπτώσεις, στη διευθέτηση που προβλέπει το άρθρο 86, παράγραφος 1, του κανονισμού 479/2008, μεταξύ άλλων όσον αφορά τις διευθετήσεις που πραγματοποιούν οι ελληνικές αρχές βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 1493/1999, τις οποίες θεωρεί μη συνάδουσες προς τις διατάξεις αυτές (σημείο 7.2.3 της συνοπτικής εκθέσεως). Κατά την άποψη της Επιτροπής, η μέθοδος που βασίζεται επί της αξίας των δικαιωμάτων φυτεύσεως είναι κατάλληλη για τον υπολογισμό της δημοσιονομικής διορθώσεως που δικαιολογείται σε σχέση με τον διαιωνιζόμενο κίνδυνο που αντιμετωπίζουν τα Ταμεία από τις παράνομες πληρωμές λόγω της μη διευθετήσεως των εκτάσεων, όπως προβλέπει το άρθρο 86 του κανονισμού 479/2008 (σημείο 7.2.3 της συνοπτικής εκθέσεως).

154 Πρέπει, καταρχάς, να εξεταστεί ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως της προσφυγής, ο οποίος αφορά το ότι η πραγματοποιηθείσα διόρθωση και ο τρόπος υπολογισμού της αντιβαίνουν προς το άρθρο 31 του κανονισμού 1290/2005 και τις κατευθυντήριες οδηγίες, και καταλήγει σε δυσανάλογα αποτελέσματα, η δε Ελληνική Δημοκρατία αμφισβητεί τη νομική βάση επί της οποίας καθορίστηκε η δημοσιονομική διόρθωση.

Επιχειρήματα των διαδίκων

155 Η Ελληνική Δημοκρατία υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, υπολογίζοντας τη δημοσιονομική διόρθωση με αναλογική εφαρμογή του άρθρου 86, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 479/2008, ενήργησε κατά τρόπο αυθαίρετο, αναιτιολόγητο και αντίθετο προς τις διατάξεις του άρθρου 31 του κανονισμού 1290/2005 και προς τις κατευθυντήριες οδηγίες. Κατά το άρθρο αυτό, η Επιτροπή δύναται μεν να αποκλείει χρηματικά ποσά από τη χρηματοδότηση της Ένωσης, πλην όμως οι διευθετήσεις που δεν είναι σύμφωνες με το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο α', του κανονισμού 1493/1999 δεν μπορούν να θεωρούνται δαπάνες χρηματοδοτούμενες από τα Ταμεία κατά παράβαση των κανόνων της Ένωσης, ώστε να υπάρχει δυνατότητα επιβολής διορθώσεως στο πλαίσιο της εκκαθαρίσεως των λογαριασμών. Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 31 του κανονισμού 1290/2005, μπορεί να επιβληθεί μόνο διόρθωση με κατ' αποκοπή ποσοστό επί των δαπανών που χρηματοδοτούνται από τα Ταμεία, δεδομένου ότι ο υπολογισμός με κατ' αναλογία εφαρμογή του άρθρου 86 του κανονισμού 479/2008 δεν προβλέπεται σε κανένα νομοθέτημα σχετικά με την εκκαθάριση λογαριασμών ή από τον κανονισμό αυτόν.

156 Εξάλλου, η Ελληνική Δημοκρατία υποστηρίζει ότι η διόρθωση δεν συνδέεται με την παράλειψη κάποιου βασικού ή επικουρικού ελέγχου ούτε με δαπάνη χρηματοδοτούμενη από το Ταμείο κατά παράβαση των κανόνων της Ένωσης ούτε με ζημία του Ταμείου λόγω της παραλείψεως του κράτους μέλους να διενεργήσει έλεγχο. Επιπλέον, τα προβλεπόμενα από το άρθρο 86 του κανονισμού 479/2008 τέλη αποσκοπούν στην κάλυψη των εξόδων του επιφορτισμένου με τη διευθέτηση κράτους

μέλους και δεν μπορούν να αντιστοιχούν σε ζημία προκληθείσα στο Ταμείο λόγω διευθετήσεως των παράνομων φυτεύσεων κατά τρόπο αντίθετο προς τις διατάξεις του κανονισμού 1493/1999. Τέλος, η Ελληνική Δημοκρατία επισημαίνει τον δυσανάλογο χαρακτήρα της διορθώσεως.

157 Η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι η μέθοδος υπολογισμού της επιβληθείσας διορθώσεως δεν προβλέπεται, πλην όμως υποστηρίζει ότι η διαδικασία εκκαθαρίσεως λογαριασμών μπορεί, κατά το άρθρο 86, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 479/2008, να υποκατασταθεί στις μη πραγματοποιηθείσες διαδικασίες διευθετήσεως παράνομων φυτεύσεων. Τα προβλεπόμενα από τη διάταξη αυτή τέλη δεν σκοπούν στην κάλυψη της δαπάνης και του διοικητικού κόστους που συνεπάγεται για το κράτος μέλος λόγω της καθυστερημένης διευθετήσεως των παρανόμων φυτεύσεων, αλλά συναρτώνται προς την αξία του δικαιώματος φυτεύσεως, όπως αναφέρεται στο εν λόγω άρθρο.

158 Κατά την άποψη της Επιτροπής, οι μη διευθετηθείσες εκτάσεις συνεπάγονται, εξαιτίας της μη νομιμοποιήσεώς τους, οικονομική επιβάρυνση για την ΚΓΠ, λόγω του διαιωνιζόμενου κινδύνου αχρεωστήτων καταβολών από τα Ταμεία, οι δε οικονομικές συνέπειες δεν είναι δυνατόν να υπολογισθούν με ακρίβεια. Για τον λόγο αυτό, η μέθοδος για τον υπολογισμό της δημοσιονομικής διορθώσεως που βασίζεται στην αξία των δικαιωμάτων φυτεύσεως είναι κατάλληλη, χωρίς να είναι ούτε αυθαίρετη ούτε αναιτιολόγητη. Συγκεκριμένα, εμπνέεται από τον κανονισμό 479/2008, ο δε υπολογισμός ενός κατ' αποκοπή ποσού έναντι της ζημίας που θα υποστεί το Ταμείο μπορεί να στηριχθεί στην αξία των δικαιωμάτων φυτεύσεως, η οποία λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό των τελών διευθετήσεως. Η Επιτροπή επισημαίνει ακόμη ότι, λόγω της αβεβαιότητας σχετικά με το ποσό των ενισχύσεων που θα χορηγηθούν στο μέλλον, δεν μπορούσε να εφαρμόσει την πάγια πρακτική της σχετικά με τις ποσοστιαίες δημοσιονομικές διορθώσεις και μπορούσε να στηριχθεί μόνο στην αξία των δικαιωμάτων φυτεύσεως. Επιπλέον, η εφαρμογή του άρθρου 86 του κανονισμού 479/2008 ενέχει το πλεονέκτημα ότι νομιμοποιούνται οι οικείοι αμπελώνες όπως ακριβώς και μέσω της καταβολής του τέλους διευθετήσεως, οπότε οι αμπελουργοί έχουν στη συνέχεια τη δυνατότητα να λάβουν ενισχύσεις.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

159 Εκ προοιμίου, υπενθυμίζονται οι διατάξεις βάσει των οποίων η Επιτροπή επέβαλε εξατομικευμένη δημοσιονομική διόρθωση στην Ελληνική Δημοκρατία με την αιτιολογία ότι η διευθέτηση των παρανόμως φυτευθέντων αμπελώνων πριν από την 1η Σεπτεμβρίου 1998, που είχε πραγματοποιηθεί βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 3, στοιχείο α', του κανονισμού 1493/1999 δεν ήταν σύμφωνη με την κανονιστική ρύθμιση.

160 Το άρθρο 2, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 1493/1999, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 479/2008, ορίζει τα ακόλουθα:

«2. Τα σταφύλια που προέρχονται από εκτάσεις:

α) όπου οι άμπελοι φυτεύθηκαν πριν την 1η Σεπτεμβρίου 1998

και

β) των οποίων η παραγωγή, σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 3 ή το άρθρο 7 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 822/87, μπορούσε να διατεθεί μόνον για απόσταξη,

δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται για την παραγωγή οίνου προς εμπορία. Τα προϊόντα τα προερχόμενα από τα σταφύλια αυτά μπορούν να διακινούνται μόνο προς οινοπνευματοποιεία. Εντούτοις, από τα προϊόντα αυτά, δεν μπορεί να παραχθεί αλκοόλη με αποκτημένο κατ' όγκον αλκοολικό τίτλο ίσο ή κατώτερο από 80 % vol.

3. Εάν ένα κράτος μέλος έχει καταρτίσει απογραφή του δυναμικού της αμπελουργικής παραγωγής σύμφωνα με το άρθρο 16, μπορεί να παρεκκλίνει της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου. Η παρέκκλιση αυτή πρέπει να χορηγηθεί πριν από τις 31 Ιουλίου 2008 και πρέπει να περιλαμβάνει την άδεια, για τις συγκεκριμένες εκτάσεις, να παράγουν οίνο προς εμπορία.

Η παρέκκλιση χορηγείται:

α) όταν ο συγκεκριμένος αμπελοκαλλιεργητής έχει προηγουμένως εκριζώσει άλλες αμπέλους από ισοδύναμη έκταση καθαρής καλλιέργειας, εκτός από τις περιπτώσεις κατά τις οποίες ο παραγωγός αυτός έλαβε για τη συγκεκριμένη έκταση πριμοδότηση εκρίζωσης κατ' εφαρμογή της κοινοτικής ή εθνικής νομοθεσίας, ή/και

[…]»

161 Το άρθρο 86, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 479/2008 προβλέπει:

«1. Οι παραγωγοί προβαίνουν, έναντι καταβολής τελών και το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2009, σε διευθέτηση των εκτάσεων που έχουν φυτευτεί με αμπέλια χωρίς αντίστοιχο δικαίωμα φύτευσης, ανάλογα με την περίπτωση, πριν από την 1η Σεπτεμβρίου 1998.

Με την επιφύλαξη τυχόν διαδικασιών στα πλαίσια της εκκαθαρίσεως λογαριασμών, το πρώτο εδάφιο δεν εφαρμόζεται στις εκτάσεις που αποτέλεσαν αντικείμενο διευθέτησης βάσει των διατάξεων του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού […] 1493/1999.

2. Τα τέλη που αναφέρονται στην παράγραφο 1 καθορίζονται από τα κράτη μέλη. Ισοδυναμούν τουλάχιστον με το διπλάσιο της μέσης αξίας του αντίστοιχου δικαιώματος φύτευσης στη σχετική περιοχή.»

162 Όπως προκύπτει από τη σκέψη 158 ανωτέρω, η Επιτροπή έκρινε ότι, στο πλαίσιο διαδικασίας εκκαθαρίσεως λογαριασμών, είχε το δικαίωμα επιβολής εξατομικευμένης δημοσιονομικής διορθώσεως ίσης προς το ποσό των τελών έναντι καταβολής των οποίων οι παραγωγοί μπορούσαν να διευθετήσουν τις αμπελουργικές εκτάσεις χωρίς αντίστοιχο δικαίωμα φυτεύσεως, τα οποία προβλέπονται στο άρθρο 86, παράγραφος 1, του κανονισμού 479/2008.

163 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί η νομολογία σύμφωνα με την οποία η διαδικασία εκκαθαρίσεως των λογαριασμών από τα κράτη μέλη για τις δαπάνες που χρηματοδοτούνται από τα Ταμεία σκοπεί στην εξακρίβωση, μεταξύ άλλων, του υποστατού και της κανονικότητας των δαπανών (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 7ης Φεβρουαρίου 1979, 15/76 και 16/76, Γαλλία κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1979/I, σ. 141· της 11ης Ιανουαρίου 2001, C-247/98, Ελλάδα κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. I-1, σκέψη 13, και της 19ης Σεπτεμβρίου 2002, C-377/99, Γερμανία κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. I-7421, σκέψη 51). Επιπλέον, στη διαδικασία εκκαθαρίσεως ως προς τη συμμόρφωση, η Επιτροπή έχει υποχρέωση να προβεί σε δημοσιονομική διόρθωση αν οι δαπάνες των οποίων ζητείται η χρηματοδότηση δεν πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με τους κανόνες της Ένωσης. Η δημοσιονομική αυτή διόρθωση αποσκοπεί στο να μην επιβαρυνθούν τα Ταμεία με ποσά που δεν έχουν χρησιμεύσει στη χρηματοδότηση σκοπού επιδιωκομένου από τη συναφή ρύθμιση της Ένωσης (προπαρατεθείσες αποφάσεις του Δικαστηρίου της 11ης Ιανουαρίου 2001, Ελλάδα κατά Επιτροπής, σκέψη 14, και της 9ης Σεπτεμβρίου 2004, C-332/01, Ελλάδα κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. I-7699, σκέψη 63).

164 Συναφώς, το άρθρο 31, παράγραφος 1, του κανονισμού 1290/2005, το οποίο, κατ' ουσίαν, επανέλαβε τις διατάξεις του άρθρου 7, παράγραφος 4, του κανονισμού 1258/99, ορίζει ότι, κατά την εκκαθάριση ως προς τη συμμόρφωση, η Επιτροπή αποφασίζει τα ποσά που πρέπει να αποκλειστούν από τη χρηματοδότηση της Ένωσης, όταν διαπιστώνει ότι οι δαπάνες περί των οποίων γίνεται λόγος στο άρθρο 3, παράγραφος 1, και στο άρθρο 4 δεν πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με τους κανόνες της

Ένωσης. Το άρθρο 3, παράγραφος 1, και το άρθρο 4 του κανονισμού 1290/2005 απαριθμούν τις δαπάνες που χρηματοδοτούνται με επιμερισμένη διαχείριση μεταξύ των κρατών μελών και της Ένωσης, αντιστοίχως, από το ΕΓΤΕ και το ΕΓΤΑΑ.

165 Σημειωτέον, επίσης, ότι οι αιτιολογικές σκέψεις 24 και 26 του κανονισμού 1290/2005 υπογραμμίζουν ως προς την προϋπόθεση συμμορφώσεως των δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη με τη νομοθεσία της Ένωσης όσον αφορά, αφενός, την εξουσία της Επιτροπής να αποφασίζει συναφώς, και, αφετέρου, την ανάκτηση των καταβληθέντων από το ΕΓΤΕ ποσών.

166 Τέλος, οι κατευθυντήριες οδηγίες οριοθετούν το περιθώριο εκτιμήσεως της Επιτροπής όσον αφορά τον καθορισμό των δημοσιονομικών διορθώσεων. Από το παράρτημα 2 των κατευθυντηρίων οδηγιών που αφορά τις οικονομικές συνέπειες στο πλαίσιο εκκαθαρίσεως των λογαριασμών, προκύπτει ότι όλα τα προβλεπόμενα επίπεδα των διαφόρων δημοσιονομικών διορθώσεων αφορούν τις δηλωθείσες από τα κράτη μέλη δαπάνες.

167 Επομένως, από τις σκέψεις 161 έως 166 ανωτέρω προκύπτει ότι η διαδικασία εκκαθαρίσεως λογαριασμών του άρθρου 31, παράγραφος 1, του κανονισμού 1290/2005 και οι εξ αυτού απορρέουσες δημοσιονομικές διορθώσεις εφαρμόζονται μόνον στην περίπτωση κατά την οποία πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη δαπάνες και χρηματοδοτήθηκαν από το ΕΓΤΕ ή το ΕΓΤΑΑ.

168 Με γνώμονα τις παρατηρήσεις αυτές πρέπει να εξετασθούν τα επιχειρήματα που προβάλλονται προς στήριξη του πέμπτου λόγου της προσφυγής.

169 Η επιχειρηματολογία της Ελληνικής Δημοκρατίας στηρίζεται στο ότι η επιβληθείσα διόρθωση είναι αντίθετη προς το άρθρο 31 του κανονισμού 1290/2005 καθώς και τις κατευθυντήριες οδηγίες, με την αιτιολογία ότι, κατ' ουσίαν, δεν αφορά τις δαπάνες που χρηματοδοτούνται από τα Ταμεία κατά παράβαση των κανόνων της Ένωσης.

170 Διαπιστώνεται ότι η εξατομικευμένη δημοσιονομική διόρθωση την οποία εφάρμοσε η Επιτροπή έχει ως αποτέλεσμα να επιβαρύνει την Ελληνική Δημοκρατία με ποσό ισοδύναμο των τελών με τα οποία οι διατάξεις του άρθρου 86, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 479/2008 επιβαρύνουν τους παραγωγούς που επιθυμούσαν να διευθετήσουν μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2009 τις αμπελουργικές εκτάσεις χωρίς το αντίστοιχο δικαίωμα φυτεύσεως.

171 Το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι σκοπός των τελών που προβλέπονται στο άρθρο 86 του κανονισμού 479/2008 ήταν να δοθεί η δυνατότητα διευθετήσεως των παρανόμως φυτευθεισών εκτάσεων, οι οποίες μπορούσαν να δημιουργήσουν παράνομες δαπάνες για τα Ταμεία, μέσω της καταβολής από τους οικείους αμπελουργούς ποσού τουλάχιστον ίσου προς τη διπλάσια αξία του αντίστοιχου με το διευθετηθέν αμπελοτεμάχιο δικαιώματος φυτεύσεως. Ουδαμώς προκύπτει από το εν λόγω άρθρο 86 ή από άλλη διάταξη του κανονισμού 479/2008 ότι τα τέλη αυτά πρέπει να επιβαρύνουν το κράτος μέλος ως συνέπεια των παραβάσεων ή πλημμελειών του στον τομέα του ελέγχου των χρηματοδοτούμενων από τα Ταμεία δαπανών. Άλλωστε, η Επιτροπή, ερωτηθείσα στο πλαίσιο μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, αναγνώρισε ότι καμία διάταξη του κανονισμού 479/2008 ή άλλης πράξεως της Ένωσης δεν προέβλεπε τη μέθοδο της εν προκειμένω εφαρμοσθείσας δημοσιονομικής διορθώσεως.

172 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η εφαρμοσθείσα με την προσβαλλόμενη απόφαση δημοσιονομική διόρθωση δεν συναρτάται αρκούντως με οιαδήποτε χρηματοδοτούμενη από τα Ταμεία δαπάνη, πραγματοποιηθείσα κατά παράβαση της κανονιστικής ρυθμίσεως της Ένωσης. Συγκεκριμένα, η διόρθωση αυτή στηρίζεται άμεσα στα τέλη των οποίων αντικείμενο είναι η δυνατότητα διευθετήσεως των παρανόμως φυτευθέντων αμπελώνων, η οποία προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 86, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 479/2008, που δεν έχουν σχέση με τη διαδικασία εκκαθαρίσεως λογαριασμών. Επομένως, η διόρθωση αυτή δεν μπορεί, δυνάμει της νομολογίας, να εφαρμοσθεί στο πλαίσιο διαδικασίας εκκαθαρίσεως λογαριασμών (βλ. σκέψεις 163 έως 167 ανωτέρω).

173 Οι διάφορες ενστάσεις τις οποίες προέβαλε η Επιτροπή κατά της επιχειρηματολογίας της Ελληνικής Δημοκρατίας δεν μπορούν να ανατρέψουν το συμπέρασμα αυτό.

174 Κατά πρώτον, αν και δέχεται ότι η μέθοδος υπολογισμού της επιβληθείσας διορθώσεως δεν προβλέπεται από την κανονιστική ρύθμιση, η Επιτροπή φρονεί ότι η διαδικασία εκκαθαρίσεως λογαριασμών μπορεί, κατά το άρθρο 86, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 479/2008, να υποκατασταθεί στις μη πραγματοποιηθείσες διαδικασίες διευθετήσεως παράνομων φυτεύσεων. Θεωρεί ότι η επιφύλαξη του νομοθέτη της Ένωσης στην προαναφερθείσα διάταξη πρέπει να αναλυθεί υπό την έννοια ότι της παρέχει τη δυνατότητα να εφαρμόσει, κατά τη διαδικασία εκκαθαρίσεως λογαριασμών, τις διατάξεις του άρθρου 86, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 479/2008 και να επιβάλει την καταβολή των προβλεπομένων με τις διατάξεις αυτές τελών σε ένα κράτος μέλος όταν ο παραγωγός δεν έχει διευθετήσει τις παράνομες φυτεύσεις του αντί καταβολής των εν λόγω τελών.

175 Συναφώς, διαπιστώνεται ότι, υπό τον τίτλο V του κανονισμού 479/2008, για το δυναμικό παραγωγής, το κεφάλαιο I αφορά τις παράνομες φυτεύσεις, το δε άρθρο 86 προβλέπει υποχρεωτική διευθέτηση των παράνομων φυτεύσεων που έχουν πραγματοποιηθεί πριν από την 1η Σεπτεμβρίου 1998, περί των οποίων γινόταν προηγουμένως λόγος στο άρθρο 2, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 1493/1999. Το άρθρο 86, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 479/2008 προβλέπει ότι οι παραγωγοί διευθετούν τις εν λόγω φυτεύσεις έναντι καταβολής τέλους το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2009. Το άρθρο 86, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του εν λόγω κανονισμού προβλέπει ότι, υπό την επιφύλαξη των διαδικασιών που εφαρμόζονται στο πλαίσιο της εκκαθαρίσεως λογαριασμών, το πρώτο εδάφιο δεν εφαρμόζεται στις εκτάσεις που διευθετήθηκαν βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 1493/1999, το οποίο εφαρμοζόταν μέχρι τις 31 Ιουλίου 2008, δυνάμει του άρθρου 122 του κανονισμού 479/2008, καθόσον το άρθρο 86 του κανονισμού αυτού τέθηκε σε ισχύ την 1η Αυγούστου 2008.

176 Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το άρθρο 86, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 479/2008 έχει ως σκοπό τη ρύθμιση της καταστάσεως των εκτάσεων που διευθετήθηκαν βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 1493/1999, εφόσον διευκρινίζει ότι ούτε η διευθέτηση ούτε τα τέλη που προβλέπονται στο άρθρο 86, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, έχουν εφαρμογή στις εν λόγω εκτάσεις, καθόσον οι εκτάσεις αυτές έχουν ήδη αποτελέσει αντικείμενο διαδικασίας διευθετήσεως υπό το προηγουμένως εφαρμοστέο καθεστώς, και επιφυλάσσει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να αντλήσει τις συνέπειες της παράτυπης εφαρμογής της παρεκκλίσεως του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 1493/1999 στο πλαίσιο της διαδικασίας εκκαθαρίσεως λογαριασμών.

177 Επομένως, η ερμηνεία της Επιτροπής κατά την οποία η διαδικασία εκκαθαρίσεως λογαριασμών υποκαθίσταται στη διαδικασία διευθετήσεως των παράνομων φυτεύσεων του άρθρου 86, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 479/2008 δεν μπορεί να γίνει δεκτή, διότι η εκκαθάριση των λογαριασμών επιτρέπει αποκλειστικά να αντληθούν οι συνέπειες από τις παράτυπες διευθετήσεις που τελέστηκαν κατ' εφαρμογήν του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 1493/1999 επί των δαπανών που χρηματοδοτούνται από τα Ταμεία (βλ. σκέψεις 163 έως 167 ανωτέρω).

178 Με την απάντησή της στα μέτρα οργανώσεως της διαδικασίας, η Επιτροπή υποστήριξε επίσης ότι το άρθρο 86, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 479/2008 παρέχει τη δυνατότητα, μεταξύ άλλων, ρυθμίσεως του προβλήματος των αιτήσεων διευθετήσεως δυνάμει του κανονισμού 1493/1999 οι οποίες είχαν απορριφθεί και του ζητήματος της ίσης μεταχειρίσεως μεταξύ των ήδη εξετασθεισών αιτήσεων και των διευθετήσεων δυνάμει του κανονισμού 479/2008. Επί του πρώτου σημείου, σημειωτέον ότι οι παρανόμως φυτευθέντες αμπελώνες για τους οποίους η Ελληνική Δημοκρατία είχε απορρίψει τις αιτήσεις διευθετήσεως βάσει του κανονισμού 1493/1999 δεν ενέπιπταν, από την 1η Αυγούστου 2008, στο άρθρο 86, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 479/2008, αλλά στο άρθρο 86, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του ίδιου κανονισμού, διότι καμία διάταξη δεν απαγόρευε σε παραγωγό να ζητήσει τη διευθέτηση μέσω της καταβολής του προβλεπόμενου στη

διάταξη αυτή τέλους. Όσον αφορά το δεύτερο σημείο, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι η ίση μεταχείριση καταλήγει στην ίδια αντιμετώπιση των παραγωγών των οποίων οι αιτήσεις διευθετήσεως για τις παρανόμως φυτεμένες εκτάσεις υποβλήθηκαν υπό διαφορετικές κανονιστικές ρυθμίσεις, οι οποίες καθόριζαν διαφορετικά κριτήρια για τη διευθέτηση, και επομένως οι παραγωγοί αυτοί δεν βρίσκονταν σε παρεμφερείς καταστάσεις.

179 Τέλος, καίτοι η Επιτροπή υποστήριξε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι βρέθηκε ενώπιον νομικού κενού όσον αφορά την τύχη των παρανόμως διευθετηθεισών φυτεύσεων βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 3, στοιχείο α', του κανονισμού 1493/1999, το επιχείρημα αυτό πρέπει να απορριφθεί ως πλήρως αβάσιμο, εφόσον το άρθρο 86, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 479/2008, το οποίο εξάλλου επικαλέστηκε η Επιτροπή, αποτελεί ακριβώς τη διάταξη μέσω της οποίας ελήφθη υπόψη η κατάσταση των φυτεύσεων αυτών, με συνέπεια την απόρριψη των δαπανών που προκάλεσαν οι εν λόγω φυτεύσεις από τη χρηματοδότηση των Ταμείων.

180 Συνεπώς, η πρώτη ένσταση της Επιτροπής πρέπει να απορριφθεί.

181 Κατά δεύτερον, κατά την άποψη της Επιτροπής, οι μη διευθετηθείσες φυτεύσεις συνεπάγονται, εξαιτίας της μη νομιμοποιήσεώς τους, οικονομική επιβάρυνση για την ΚΓΠ, λόγω του διαιωνιζόμενου κινδύνου αχρεωστήτων καταβολών από τα Ταμεία, οι δε οικονομικές συνέπειες δεν είναι δυνατόν να υπολογισθούν με ακρίβεια. Για τον λόγο αυτό, η μέθοδος για τον υπολογισμό της δημοσιονομικής διορθώσεως που βασίζεται στην αξία των δικαιωμάτων φυτεύσεως είναι κατάλληλη, χωρίς να είναι ούτε αυθαίρετη ούτε αναιτιολόγητη. Κατ' ουσίαν, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι δεν μπορούσε να εντοπίσει τις δαπάνες από τις παρατύπως διευθετηθείσες φυτεύσεις δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 1493/1999 και η μέθοδος που χρησιμοποίησε ήταν κατάλληλη για την αντιμετώπιση της δυσχέρειας αυτής.

182 Πρώτον, σημειωτέον ότι, με το από 18 Φεβρουαρίου 2009 έγγραφο παρατηρήσεων, η Επιτροπή υποστήριξε ότι, βάσει του άρθρου 31 του κανονισμού 1290/2005, μπορούσε να προτείνει τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ένωσης ενός μέρους των δαπανών που χρηματοδοτούνται από το ΕΓΤΕ. Εντούτοις, μετά το στάδιο αυτό της διαδικασίας, επικέντρωσε την προσοχή της στο ζήτημα των αμπελώνων που είχαν φυτευθεί παρανόμως πριν από την 1η Σεπτεμβρίου 1998. Συγκεκριμένα, στο εν λόγω έγγραφο παρατηρήσεων, η Επιτροπή περιέγραψε συνοπτικώς τις παρατυπίες που θεωρούσε ότι έχουν γίνει στη διαδικασία διευθετήσεως μέσω των παρεκκλίσεων του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 1493/1999, χωρίς να κάνει καμία άλλη μνεία του ελέγχου των δαπανών που προκύπτουν από τους παρανόμως φυτευθέντες αμπελώνες και του πιθανού αντικτύπου τους στις χρηματοδοτήσεις της Ένωσης.

183 Δεύτερον, από τα πρακτικά της διμερούς συναντήσεως της 14ης Σεπτεμβρίου 2009 προκύπτει ότι η Επιτροπή έκανε μνεία μιας ενημερωτικής συναντήσεως που έλαβε χώρα κατά τις διαπραγματεύσεις της μεταρρυθμίσεως της κοινής οργανώσεως των αγορών του οίνου (στο εξής: ΚΟΑ του οίνου), οι οποίες κατέληξαν στο άρθρο 86 του κανονισμού 479/2008, κατά τη διάρκεια της οποίας εκτέθηκε η άποψη των υπηρεσιών της. Από τη διμερή συνάντηση προκύπτει ότι, όταν οι διευθετήσεις των παρανόμως φυτευθέντων αμπελώνων πριν από την 1η Σεπτεμβρίου 1998, οι οποίες πραγματοποιήθηκαν βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 1493/1999, δεν είναι σύμφωνες με την κανονιστική ρύθμιση της Ένωσης, η δημοσιονομική διόρθωση καθορίζεται κατ' εφαρμογήν των διατάξεων του άρθρου 86 του κανονισμού 479/2008. Βάσει της προσεγγίσεως αυτής καθίσταται δυνατή η διευθέτηση των φυτεύσεων αυτών, «μολονότι η φύση της μη συμμορφώσεως έχει διαρκή αποτελέσματα στην αγορά του οίνου από την ημερομηνία διαπιστώσεως των παράτυπων φυτεύσεων». Περαιτέρω, από τα πρακτικά αυτά προκύπτει επίσης ότι η Επιτροπή αναγνώρισε ότι η επαναλαμβανόμενη εφαρμογή διορθώσεως μπορούσε να οδηγήσει μετά τις 31 Δεκεμβρίου 2009 στην υποχρεωτική εκρίζωση των παρανόμως φυτευθέντων αμπελώνων, καθώς και ότι είχε επιδιώξει να καταλήξει σε συμφωνία με την Ελληνική Δημοκρατία επί της προταθείσας από τις υπηρεσίες της

προσεγγίσεως, προκειμένου να «περιορίσει τη συζήτηση», μεταξύ άλλων, στη διαπίστωση των στοιχείων σχετικά με την έκταση των παράνομων φυτεύσεων και στην αξία των δικαιωμάτων φυτεύσεως που χρησιμεύουν ως βάση για τον υπολογισμό της δημοσιονομικής διορθώσεως.

184 Επομένως, κατά τη διάρκεια της διμερούς συναντήσεως της 4ης Ιουνίου 2009, η Επιτροπή πρότεινε μια προσέγγιση, την οποία υπέβαλε προς επίτευξη συμφωνίας με την Ελληνική Δημοκρατία, με σκοπό να αντληθούν οι συνέπειες των παρατυπιών κατά την εφαρμογή των παρεκκλίσεων του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 1493/1999, επιβαρύνοντάς την με ποσό ισοδύναμο προς τα τέλη που προβλέπονται στο άρθρο 86, παράγραφος 1, του κανονισμού 479/2008 ως αντιπαροχή της διευθετήσεως των παρανόμως φυτευθέντων αμπελώνων.

185 Τρίτον, με την επίσημη ανακοίνωση της 26ης Αυγούστου 2010, η Επιτροπή ενέμεινε στην άποψή της όσον αφορά τη μη τήρηση της απαγορεύσεως φυτεύσεως αμπελιών χωρίς δικαίωμα φυτεύσεως και τη μη σύμφωνη, εν προκειμένω, εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 1493/1999 με την κανονιστική ρύθμιση της Ένωσης. Η Επιτροπή πληροφόρησε την Ελληνική Δημοκρατία ότι, με γνώμονα το άρθρο 86, παράγραφος 1, του κανονισμού 479/2008, επέλεξε να προτείνει ενιαία και όχι επαναλαμβανόμενη δημοσιονομική διόρθωση, παρά τα συνεχιζόμενα αποτελέσματα στην αγορά του οίνου. Ακολούθως, εξέτασε τις παρατυπίες που άπτονται της μη συμμορφώσεως της εφαρμογής των παρεκκλίσεων του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 1493/1999. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή παραιτήθηκε ρητώς της εφαρμογής δημοσιονομικής διορθώσεως στις δαπάνες που χρηματοδοτούν τα Ταμεία και οι οποίες προκαλούνται από τις καταγγελθείσες παρατυπίες.

186 Τέταρτον, στη συνοπτική έκθεση, η Επιτροπή έκρινε ότι, λαμβανομένης, μεταξύ άλλων, υπόψη της αδυναμίας επακριβούς υπολογισμού του οικονομικού αντίκτυπου των διαπιστωθεισών παρατυπιών κατά την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 1493/1999, η μέθοδος που βασίζεται στην αξία των δικαιωμάτων φυτεύσεως ήταν κατάλληλη για τον υπολογισμό της δημοσιονομικής διορθώσεως η οποία δικαιολογείται λόγω του διαιωνιζόμενου κινδύνου για τα Ταμεία από παράνομες πληρωμές εξαιτίας της μη νομιμοποιήσεως των αμπελώνων, καθόσον οι διαδικασίες εκκαθαρίσεως λογαριασμών υποκαθιστούν σε ορισμένες περιπτώσεις τη διευθέτηση του άρθρου 86, παράγραφος 1, του κανονισμού 479/2008 (σημείο 7.2.3 της συνοπτικής εκθέσεως).

187 Εντούτοις, καίτοι η Επιτροπή αναφέρθηκε με τον τρόπο αυτό στην αδυναμία επακριβούς υπολογισμού των διαπιστωθεισών παρατυπιών, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, πριν από την αποστολή του από 18 Φεβρουαρίου 2009 εγγράφου παρατηρήσεων, οι ελληνικές αρχές της είχαν στείλει στοιχεία βάσει των οποίων μπορούσε να γνωρίζει τις εκτάσεις που διευθετήθηκαν με την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 1493/1999 για κάθε έναν από τους οικείους νομούς. Η διαπίστωση αυτή αποδυναμώνει την επιχειρηματολογία της Επιτροπής, διότι, αντιθέτως προς όσα ισχυρίζεται, στηριζόμενη στα ούτως διαβιβασθέντα στοιχεία, μπορούσε να ζητήσει από τις ελληνικές αρχές να προσδιορίσουν, ανά νομό, τις παρανόμως διευθετηθείσες αμπελουργικές εκτάσεις και τις ενισχύσεις που είχαν καταβληθεί στο πλαίσιο της ΚΟΑ του οίνου για τις εκτάσεις αυτές ή, τουλάχιστον, το συνολικό ποσό των καταβληθεισών στο πλαίσιο αυτό ενισχύσεων, ανά νομό.

188 Από τα στοιχεία των σκέψεων 182 έως 187 ανωτέρω προκύπτει ότι, κατά τη διεξαγωγή της διαδικασίας εκκαθαρίσεως λογαριασμών, η Επιτροπή δεν επιδίωξε να αξιολογήσει τις χρηματοδοτούμενες από τα Ταμεία δαπάνες οι οποίες προκύπτουν από τις διαπιστωθείσες παρατυπίες, ενώ, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει, δεν ήταν κατ' ανάγκη αδύνατον να υπολογισθούν οι οικονομικές αυτές συνέπειες.

189 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί η δεύτερη ένσταση της Επιτροπής.

190 Κατά τρίτον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η μέθοδος υπολογισμού της δημοσιονομικής διορθώσεως που βασίζεται στην αξία των δικαιωμάτων φυτεύσεως είναι κατάλληλη, καθόσον το κατ' αποκοπήν ποσό προς αντιστάθμιση των απωλειών που θα υποστούν τα Ταμεία μπορεί να αντληθεί από την αξία των δικαιωμάτων φυτεύσεως, η οποία χρησιμοποιήθηκε για τον υπολογισμό του τέλους διευθετήσεως.

Επισημαίνει επίσης ότι, καθόσον δεν είναι γνωστό το ποσό των ενισχύσεων που θα χορηγηθούν στο μέλλον, δεν μπορεί να εφαρμόσει την πάγια πρακτική της στον τομέα των κατ' αποκοπή δημοσιονομικών διορθώσεων, μπορούσε δε μόνο να βασιστεί στην αξία των δικαιωμάτων φυτεύσεως.

191 Πρώτον, πρέπει να γίνει παραπομπή στις σκέψεις 182 έως 187 ανωτέρω, βάσει των οποίων φαίνεται ότι η Επιτροπή δεν επιδίωξε να προσδιορίσει το ποσό των απωλειών για τα Ταμεία, οι οποίες προκαλούνται από τους παρατύπως διευθετηθέντες αμπελώνες κατ' εφαρμογήν του άρθρου 2, παράγραφος 3, στοιχείο α', του κανονισμού 1493/1999, ενώ διέθετε στοιχεία βάσει των οποίων μπορούσε να προβεί στον προσδιορισμό αυτό, στο πλαίσιο της διαδικασίας εκκαθαρίσεως λογαριασμών του άρθρου 31, παράγραφος 1, του κανονισμού 1290/2005. Περαιτέρω, το επιχείρημα που αντλείται από το ότι δεν ελήφθη υπόψη το επίπεδο των ενισχύσεων που δύνανται να χορηγηθούν στο μέλλον δεν είναι λυσιτελές, εφόσον, βάσει των προσκομισθέντων από τις ελληνικές αρχές στοιχείων, ήταν δυνατός ο προσδιορισμός των αμπελοτεμαχίων που έλαβαν παρατύπως ενισχύσεις κατά τη διάρκεια των 24 μηνών που προηγήθηκαν του από 18 Φεβρουαρίου 2009 εγγράφου παρατηρήσεων, σύμφωνα με τον κανόνα του άρθρου 31, παράγραφος 4, στοιχείο α', του κανονισμού 1290/2005, όπερ, εξάλλου, αναγνώρισε η Επιτροπή στην επ' ακροατηρίου συζήτηση.

192 Δεύτερον, διευκρινίζεται ότι, αν η Επιτροπή βρισκόταν πραγματικά σε αδυναμία να προσδιορίσει ακριβώς το ποσό των παρανόμως καταβληθεισών ενισχύσεων λόγω των παρατύπως διευθετηθέντων αμπελώνων κατ' εφαρμογήν του άρθρου 2, παράγραφος 3, στοιχείο α', του κανονισμού 1493/1999, θα μπορούσε να εφαρμόσει τις δημοσιονομικές διορθώσεις τις οποίες προβλέπουν οι κατευθυντήριες οδηγίες, λαμβάνοντας ως βάση υπολογισμού, σε κάθε νομό, τις ενισχύσεις που καταβλήθηκαν στο πλαίσιο της ΚΟΑ του οίνου στο σύνολο των παραγωγών και εφαρμόζοντας το ποσοστό διορθώσεως που έκρινε κατάλληλο.

193 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί η τρίτη ένσταση της Επιτροπής.

194 Κατά τέταρτον, η Επιτροπή επικαλείται το γεγονός ότι η εφαρμογή του άρθρου 86 του κανονισμού 479/2008 είχε το πλεονέκτημα νομιμοποιήσεως των παρανόμως φυτευθέντων αμπελώνων όπως ακριβώς και μέσω της καταβολής των τελών διευθετήσεως, οι δε αμπελοκαλλιεργητές μπορούν να λάβουν ενισχύσεις στη συνέχεια.

195 Το επιχείρημα αυτό είναι, διττώς, εσφαλμένο από απόψεως δικαίου.

196 Καταρχάς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, κατά την ημερομηνία που εφαρμόστηκε η δημοσιονομική διόρθωση, ήτοι κατά την ημερομηνία της προσβαλλομένης αποφάσεως, στις 22 Ιουνίου 2012, δεν ήταν πλέον δυνατή, βάσει του άρθρου 86, παράγραφος 1, του κανονισμού 479/2008, η διευθέτηση των παρανόμως φυτευθέντων αμπελώνων, καθόσον η προθεσμία για το μέτρο που προβλέπει η διάταξη αυτή ήταν η 31η Δεκεμβρίου 2009, όπερ, εξάλλου, αναγνώρισε ρητώς η Επιτροπή στην επ' ακροατηρίου συζήτηση.

197 Στη συνέχεια, παρατηρείται ότι η διευθέτηση δυνάμει του άρθρου 86, παράγραφος 1, του κανονισμού 479/2008 ήταν δυνατή μόνον αν ο παραγωγός κατέβαλε τα τέλη που προέβλεπε το οικείο κράτος μέλος. Αντιθέτως, καμία διάταξη του κανονισμού αυτού δεν προβλέπει τη δυνατότητα διευθετήσεως των παρανόμως φυτευθέντων αμπελώνων μέσω καταβολής από το εν λόγω κράτος μέλος ποσού ισοδύναμου με τα εν λόγω τέλη στην Επιτροπή, στο πλαίσιο της εκκαθαρίσεως των λογαριασμών, δεδομένου ότι η επιφύλαξη που προστέθηκε στο άρθρο 86, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 479/2008 δεν μπορεί να έχει τέτοιο περιεχόμενο (βλ. σκέψεις 175 έως 179 ανωτέρω).

198 Συνεπώς, δεν μπορεί νομίμως να υποστηριχθεί ότι δημοσιονομική διόρθωση, η οποία συνίσταται στην καταβολή, μετά τις 31 Δεκεμβρίου 2009, από το οικείο κράτος μέλος στην Επιτροπή ποσού ισοδύναμου με τα τέλη του άρθρου 86 του κανονισμού 479/2008 καθιστά δυνατή τη διευθέτηση των παρανόμως φυτευθέντων αμπελώνων, και η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι ο εν λόγω τρόπος διευθετήσεως επιτρέπεται από οιαδήποτε νομική πράξη της Ένωσης.

199 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί η τέταρτη ένσταση της Επιτροπής.

200 Από τις σκέψεις 159 έως 199 ανωτέρω προκύπτει ότι ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως της προσφυγής είναι βάσιμος, καθόσον η Επιτροπή εφάρμοσε δημοσιονομική διόρθωση η οποία δεν αφορά τις χρηματοδοτούμενες από τα Ταμεία δαπάνες, τούτο δε ακολουθώντας προσέγγιση η οποία δεν στηρίζεται σε καμία νομική βάση (βλ. σκέψεις 175 έως 179 ανωτέρω) και αντιβαίνει ευθέως τόσο στο άρθρο 31 του κανονισμού 1290/2005 όσο και στο άρθρο 86, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 479/2008 (βλ. σκέψεις 163 έως 165, 176 και 177 ανωτέρω).

201 Κατά συνέπεια, η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί καθόσον εφαρμόζει στην Ελληνική Δημοκρατία εξατομικευμένη δημοσιονομική διόρθωση στον τομέα του οίνου και η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί κατά τα λοιπά, χωρίς να απαιτείται να αποφανθεί το Γενικό Δικαστήριο επί του τρίτου, του τέταρτου και του έκτου λόγου της προσφυγής.

Επί των δικαστικών εξόδων

[*παραλείπονται*]

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει την εκτελεστική απόφαση 2012/336/ΕΕ της Επιτροπής, της 22ας Ιουνίου 2012, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ), κατά το μέρος που επιβάλλει στην Ελληνική Δημοκρατία εξατομικευμένη δημοσιονομική διόρθωση στον τομέα του οίνου.

2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.

3) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

Dittrich Schwarcz Tomljenović

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 10 Ιουλίου 2014.

(υπογραφές)